

8.2 *Gedicht: Jona 2:3-5*8.2.1 *Hebreeuwse tekst*

קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֱלֹהֵי הַיָּם	3a	pf
וַיַּעֲנֵנִי	b	ipfc
מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שׁוֹעֵתִי	c	pf
שָׁמַעַתָּה קוֹלִי :	d	pf
וַתִּשְׁלֹכֵנִי מִצֹּלָה בְּלִבֵּב יַמַּיִם	4a	ipfc
וַנָּהַר יִסְבְּבֵנִי	b	ipf
כָּל־מְשַׁבְּרֵיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ :	c	pf
וַאֲנִי אָמַרְתִּי	5a	pf
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ	b	pf
אֵךְ אֹסִיף	c	ipf
לְהֵבִיט אֶל־הַיָּם כָּל־קִדְשֶׁךָ :	d	inf

8.2.2 *Woord-voor-woordweergave*

- 3a ik.heb.geroepen uit-nood aan-mij tot Jhwh
 b en-hij.antwoordde-mij
 c uit-buik(van) onderwereld ik.heb.geschreeuwd
 d jij[m].hebt.gehoord stem(van)-mij
- 4a en-jij[m].gooide-mij diepte in-hart(van) zeeën
 b en stroom hij.zal.mij.omgeven
 c geheel(van) brekers(van)-jou[m] en-rollers(van)-jou[m]
 over-mij zij.zijn.overgegaan
- 5a en-ik ik.heb.gezegd
 b ik.ben.verdreven uit-tegenover(van) ogen(van)-jou[m]
 c slechts ik.zal.toevoegen
 d tot-kijken tot tempel(van) heiligheid(van)-jou[m]

8.2.3 *Vertaling*

- (3) In mijn nood riep ik tot Jhwh
 en hij antwoordde mij.
 Ik schreeuwde van onder uit het dodenrijk
 en jij hoorde mijn stem.
- (4) Jij gooide mij de diepte in, in het hart van de zeeën,
 door stromen werd ik omspoeld,
 jouw brekers en rollers gingen over mij heen.
- (5) Ik heb gedacht: Verstoten ben ik,
 je wilt me niet meer zien.
 Ach kon ik nog maar eens
 jouw heilige tempel aanschouwen!

8.2.4 *Kenmerken*

Dit fragment is het begin van het gebed van Jona in de grote vis. Het bevat een aantal elementen die kenmerkend zijn voor de poëtische teksten van de Hebreeuwse Bijbel.

- Poëzie bevat veel minder ipfc-vormen dan verhalende tekst. Ze zijn er wel maar spelen geen hoofdrol, en functioneren ook niet als narrativus (verteltijd, zie §5.1.4).
- De tijdsoriëntatie van poëzie is minder duidelijk dan in verhalende tekst. Jona 2 kan ook opgevat worden als tegenwoordige tijd: ‘In mijn nood roep ik ...’.
- Inhoudelijk treden er in poëzie vaak herhalingen op. In vers 3 van het voorbeeld vormen de zinnen c en d een parallel met a en b. Dit verschijnsel heet *parallelismus membrorum* ofwel het parallel lopen van de ‘leden’ van een vers.
- Persoonsaanduidingen kunnen in poëzie gemakkelijk wisselen, vooral de 2e en 3e persoon. In het voorbeeld wordt Jhwh eerst in de 3e persoon aangeduid (‘hij’), en vervolgens in de 2e (‘jij’).
- Het lidwoord (§3.4) wordt in poëzie weinig gebruikt. In de voorbeeldtekst komt het zelfs helemaal niet voor: er is sprake van ‘nood’, ‘onderwereld’, ‘diepte’, ‘zeeën’ en ‘stroom’. (Het Nederlands verdraagt zo’n gebrek aan lidwoorden niet, dus worden ze in de vertaling wel gebruikt.)
- De zinsbouw kan in poëzie heel compact zijn, en daardoor ook wel voor meerderlei uitleg vatbaar.